

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. IX. Ad ascensionem Domini in cælos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT IX.

*Ad Ascensionem Domini
in celos.*

ACCEDENS IESVS loquutus est eis, MAT. 28.
 dicens: Data est mihi omnis potestas
 in celo & in terra, & ecce ego vobiscum
 sum omnibus diebus, vsque ad consumma-
 tionem seculi. Et eleuatis manibus suis be-
 nedixit eis. Et factum est dum benediceret LUC. 24
 illis, recessit ab eis, & ferebatur in calum.
 Et ipsi regressi sunt in Ierusalem cum gau-
 dio magno. Et erant semper in templo lau-
 dantes, & benedicentes Deum. Mixtum
 morori gaudium tenebat Aposto-
 los, qui & frustrari Domino dole-
 bant, & referari cælum gaudebant.
 clauserat illud primorum parentum
 delictum primordiale, quod per tra-
 ducem transierat in posteritatem.
 Quid non potest peccatum? vnus
 pomi delibatio quanta res est! & ta-
 men ex hac scintilla quantum incē-
 dium natum est? quod non nisi Chri-
 sti san-

si sanguine restingui posset. Cui ex-
 tinguendo omnes venarum catara-
 ctas tam lubens soluit, quàm fortiter
 amavit: vt per purpureos hosce flu-
 ctus ad speratum à quo excideramus
 portum felix nos nauclerus deduce-
 ret. Iam quo dolorem magis etiam
 mitiget, præsentiā suam in seculi
 finem discipulis addicit. Quid pe-
 tuit optatius aut sperari à nobis, aut
 sponderi à Christo? quid aut timonem
 augendo peccato proritante, aut
 ducis excitandæ, expugnatione la-
 uiente, subsidio esse magis questum
 quàm si cogitemus adesse illum o-
 mnibus iudicem, patrem, propugnato-
 rem, præmiatorem? Quis in ocu-
 lis iudicis sub fune & securi, paribus
 ia, viui comburia, culeos, vncos &
 scopulos videns, morte luenda com-
 mittet? Quis patre spectatore impo-
 rata transgredietur.

Iam cum cogitamus præsentem
 quid verebimur hostem? exurge

quid

quidquid orbe toto validum, quid-
 quid robore primū, quidquid pru-
 dentia summum, quidquid immani-
 tate crudelissimum; stipulæ sunt vē-
 to agitatae, Christo protegēte. Incur-
 rant aduersantium agmina, hostiles
 acies, defraudent insulas maria, ex-
 terna atq; interna bella dilaniēt, re-
 gnis regna cōpulsentur, supersedeāt
 vrbibus vrbes, fluminaq; mariaque
 mortem bibant; paleæ sunt, Christo
 propugnante. Iterum orbis aquis in-
 cogatur, mariq; concha in montib.
 peregrinentur, ingens etiam de celo
 agrorum vastitas, & orbæ regiones,
 & frustra iam agri & vrbes retro po-
 pulique frequentes, & nec nomina
 nunc nota, accedat in glunies soli, &
 regna voraginem passa; deniq; quid-
 quid nec maria, nec diluerunt flumi-
 na, nec subduxit terra, nec de toto die
 gladius, nec superbissimi incenderūt
 mōtes ignis intrinsecus fœti, deuer-
 rant venti aquilone nati; bullæ sunt
 infan-

infan-

infantia primæ, Christo deficiente, Inferorum demum profiliant legiones, nullo sanguine, nulla æternitate saturandæ, circumeant quem deorent; muscæ sunt elephante calcata, Christo dextera protegente. Quos si contigerit animam pravis institutionibus circumscriptam, libidibus & concupiscentiis cum Magdalena & filio prodigo euigoratam, aut opibus cum Matthæo & Zachæo ancillantem, impulsu Domini, tamquam ex crapula aut somno aut inuaualetudine aliqua, ad se & ad ualitudinem suam redire; miratur temeritatem & fatuitatem suam, & diuine clementiæ benignitatem, & tunc in hac mente & inimica Deo, incipit que paulatim diuino spiritu inundata, seipsa iam ualentior ultro exsurgere in pugnam; & animos ad dicens Dominicis innixa uerbis, *Ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem*

Matt.
23.

mationem seculi. Si tecum Dominus,
quid vereris anima? non talis habitat *Psalms.*
in adiutorio Altissimi, & in protectione ^{90.}

Dei cali commorabitur? non ad eum
verba hæc eunt? Scapulis suis obumbra-
bit tibi, & sub pennis eius sperabis. Scuto
circumdabit te veritas eius; non timebis &
timore nocturno. A sagitta volante in die, &
negotio perambulante in tenebris; ab in-
cursu & demonio merediano. Magna
Dei dignatio qui præsentiam suam
spondet homini. Scimus adhærere
nobis spiritum nequam, ab ipsa na-
tiuitatis ianua animam aucupabun-
dum; scimus & tutelarem angelum
animæ, carni tamquam dotali man-
cipio nubenti, ab ipso connubii ne-
xu inhærescere, at iam discimus in o-
mnem ætatem Dominum nos ha-
bere propugnatorem, & auxiliarium
ducem.

Ita è sponsione hac magna Domi-
ni votoq; eueniat mihi, illum vt ha-
beam ducem, comitem, mæcenatē,
prote-

protectorem, patrem. Nulla sine illo obsecu
 dies hora, momentum eat, nulla co- perque
 gitationes aliorum vela faciant. nul- cisi, ne
 la vota extra hunc scopum tela mite- nibus,
 tant; numquam, nusquam illo inco- impert
 mitatus pedem moueam. Claudat il- d. etior
 le latus, possideat pectus hominēq- tētis, in
 totum, ut nihil præproperum elaba- induer
 tur, nihil venia dignum, nihil poeni- sunt, a
 tentia emendandum, nihil scopi sui mag
 verrendum aut delendum spongia. Ben
 Benedicatque mihi non de opimita- diction
 te terræ, aut de rore cæli; nisi terram Magda
 corpus illius intelligamus, singulari Matth
 inter reliqua nobilitate ab assumpti quorum
 numinis prærogatiua illustre; & ros laudet
 cælestis, fœundas sancti Spiritus im- tationi
 missiones designet. Tunc enim & tuas an
 cælestis roris, & terrenæ opimitati- turq; t
 benedictione quis non gaudeat, læpetent
 returq; super benedictionib. Abrahe tur cor
 in multitudinē arenæ repromissis, & nexu c
 ad instar stellarū de stinatis, quæ ter- agmin
 renarum & cælestiū dispositionum portio
 obs.

obscura quædam auspicia erant; superque Melchisedechi nec circumcisi, nec Sabbathizantis benedictionibus, post decimarum oblationes impertitis? Nam quid sunt hæ benedictiones ad illas Domini cælum petitis, imperantisq; expectate donec induerentur virtute ex alto? vimbæ sunt, ac ne vimbæ quidem corporis sui magni.

Benedic mihi, amor meus, benedictione amoris tui benedictione Magdalensæ tuæ, Publicanæ, Zachæi, Matthæi, Pauli, Petri, Thomæ, reliquorumq; Apostolorum tuorum, ut laudet te anima mea in iubilo exultationis, decantetq; æternum laudes tuas amoris tui canticò satiata, sequaturq; te abeuntẽ, cælorumq; summa petentem; neq; votiuo tantùm sequatur comitatu, sed amoris indiuiduo nexu coniuncta tibi inter beatorum agmina, non ignobilis amantium te portio, æternùm societur tibi.

Fortu-

Fortunata ô dies, quæ te vidit æ-
 ra cælosque calcata morte transcen-
 dentem! Quis mihi triumphos cælo-
 rum, quis angelorum narret legio-
 nes festo occurrentium plausu? quis
 felicia Patrum agmina limbo edu-
 ctorum? quis ipsum Dominum, tan-
 quam terris cæloque debellato, ter-
 ras cælumque triumpho suo inue-
 hentem, opimaque de hoste spolia
 trahentem non veneretur & colat?
 quis non gaudeat cum viderit spoli-
 tum illum dæmoniacæ & Angelicæ
 naturæ, humani generis ob ditiorum
 æmulum, ob Domini gratiam
 invidum, carcere & vinculis ar-
 tum, feritate repressa, crudelitate
 domita, immanitate subacta, fatis
 sub iugum misso & calcato? quis non
 triumphatori suo lætam offerat ho-
 stiam? non granathuris vnitis affu-
 Arabicæ arboris lacrymas, non da-
 meri guttas, non sanguinem repro-
 bi hominis mori optantis; sed laude

ac orationem de carne pudica, de anima innocenti, de Spiritu sancto profectam?

O si pro triumphatore meo corpus hoc vngulæ fodiant, cruces suspendant, ignes lambant, gladii detruncent, bestiaë insiliant, vt tota iam hostia cadat Deo meo. Procul à triumpho nostro Gentium ritus. Nam quò iuuat focos & thoros in publicum educere, vicitim epulari, lauro postes obumbrare, lucernis diem infringere, vestibula enubilare, ciuitatem tabernę halitu abolefacere, vinolutum cogere, cateruatim ad iniurias cursitare, ad impudentias, ad libidinis illecebras; quasi publicum gaudium non nisi per publicum dedecus exprimi possit, & per habitum noui alicui s in publico lupanaris? Non sunt hæc Dei mei. Cui, si pro omnibus, si pro hoste subactò, morte repressa, vinculis solutis, carne dormita, fastu calcato, si pro sudoribus

X

fulis,

fufis, lachrymis pro ductis, sanguine propinato, conscientiam offeram puram, mētem castam, pectus amoris suspiriis anhelum, cor dilectionis singultibus tremulum, animam amore lauciam; triumphum expleuero. Magis etiam si totus illius inardeam ignibus, tormenta rideam, & quidquid seculum, quidquid tyrāni portio inferorum de crudelitate repererunt. Sæuiant flammæ, modò maiore intus ardeam flamma, quid poterunt flammæ? tales triumphos dominico qui intulerit triumpho, beatus. Non quales præmio laudis humanæ Mutius decinerata dextera; nec quales Regulus multorum hostia; vel quales Anaxarchus pilo cōtus; nec quales Attica meretrix cum indignantem linguam & vocem expueret, ne coniuratos proderet, si etiam victa voluisset; vel quales Zeno flagrorum contemptor; sed quales Domini inuitatu & exemplo

Stepha-

Stephanus, Petrus, Paulus, Lauren-
 tius, Tiburtius, Valerius, Polycarp⁹
 Ignatius, saxorū, crucis, securis, crati-
 culę, prunarum, ignium, ferarum vi-
 ctiores; quales Domitilla, Agnes, A-
 gatha, Lucia, Susanna, Christina, Cę-
 cilia, Catharina, Barbara, gladiatorum,
 flammarum, vngularū, balneorum
 ardentium, rotarum, fustium domi-
 trices, sponso suo Christo triumphos
 sacrarunt, sub præmio consequutio-
 nis cęlestis glorię, & diuinę merce-
 dis, amore maximè stimulante, qui
 illas & in incendia deuolare, & in be-
 stiarum rabiem, in excelsam crucem,
 in summam ignium pœnam docuit,
 & vtrò etiam appetere amore cogē-
 te. Non & præmiante? Nam cùm le-
 gissent, post clauos & crucem lance-
 amque & monumentum, surrexisse
 Dominum, cęloq; nobili triumpho
 illatum; æmuli triumphi, facti sunt
 æmulatores crucis, vt qui socii fuis-
 sent pœnarum, essent & glorię. Hinc

clavi illis & ignes grata victoriae materies; rotæ & secures capiti coronatæ & pro gratia floris, pro læticia frondis, pro gramine, cespite, palmite, populo, oleastro, apio, lauro, hedera & spicis, spinæ & arundines, quod sciret ex illis fertum Christo suo implexum stetisse, ut omnes mortis aculei in Dominici capitis tolerantia obtunderentur.

Et sanè quem non pudeat Christianum lauro & myrto & olea & illustriore quaq; fronde, aut centenariis rosis, liliis & violis coronari, qui Domini tempora spinis fœdata & lancinata viderit? nisi forsan auream & gemmeam Christi post resurrectionem emuletur. Hanc qui cogitat, imiteur cum tot in vario sexu athletis Christum, & talem hic Domino coronam rependat, qualem ipse tulit. Aut si spinas aueratur, nec flores, nec aurum, nec gemmas speret, nec partem victoriae Domini sui post

post spinas triumphantis. Placet triumphus, cælo, terra inferisque stupentibus? placeant spinæ, clavi, lancea. Aut si hæc displicent, nec placeat ille, memor Christum non nisi fauos post fella gustasse; nec ante Regem glorię salutatum in cœlestibus, quam Rex Iudeorum proscriptus fuisset in cruceem. Huius crucis & victorię suę & deti iumphanti peccati quanta signa præferat nemo non videt, qui vulnera intuetur, manubias ut captiuorum orbe toto Deorum falsorum, ita & potestatis infernæ, quibus omnia illius inuicta tot seculis arma nobilis athleta debellauit.

Fruere his anima mea. Omnem hic habes armaturam fortium. Neq; mille iam clypei pendent ex his, sed quidquid validum, quidquid cælo terrisque robore primum. Ardet in te tamquam Babylonis accensa fornacibus caro? flumina hic habes paradisiacis meliora, quibus restinguas

X 3 flam.

flammis. Mœroris te suffocat & in-
 tegunt fluctus? ignes hic inuenies a-
 moris fornacib. eductos queis pellas
 hæc frigora, quibus oppressa gelascunt
 corda. Intepuit & nauseabundus e-
 languit animus fastidio suo grauis, ac
 tamquam grandine aut niuib⁹ inse-
 pulsus iacet? habes hic Soles, quorum
 radiis repentes hæ niues grandinesq;
 incalescant & soluantur. Inurgunt
 mentientes honores, multiq; irriti
 plurimum conatu promittentes o-
 pes, blandiensq; & ille mundus? ha-
 bes hic firmissima tutelaria propu-
 gnacula, nulli potentia aut armata
 dexteræ cœsura. Superbia hic humi-
 litate calcatur; auaritia liberalitate
 pellitur; odia amore restinguuntur;
 intemperantia à continetia deiicitur;
 ira à nã suetudine superatur; pe-
 tulantia à modestia obumbratur; sa-
 uitia à misericordia contūdatur; à fi-
 de perfidia ceditur: omnia deniq; vir-
 tia à virtutib. detriumphata videbis.

Frucere

Fruere proinde his anima mea, quæ
 diuite fluunt tibi vena, adeo quæ; totis
 tamquam Oceani profluunt ostiis;
 quæ quæ; in testationem perennaturi in
 eum amoris delegit sibi amor tuus.
 Patent hæc amoris ostia tibi, referata
 tibi; in æternum locuplete fluxu præ-
 denda tibi. Quid vereris; vbera sunt
 benignæ matris cælesti distenta rore.
 quæ; infans trepidauit ad vbera matris?
 noxia hic omnis verecundia est. nescit
 infans erubescere, sanè nusquam mi-
 nù; quàm in vbere ludit pudor. Exu-
 lat omnis hinc verecundia, & nesciunt
 pudere fugentia labra. Tu puer es, &
 & inter vbera amoris tui infantie ad-
 hæc primæ puer lacte fouendus, nu-
 triendus. Nulla vbera nobiliore la-
 ctatorem suum perpluunt imbre, nul-
 la distendantur illustriore rore. Ma-
 gna fuerunt & cælo data, virgine fœ-
 cundata lacte; maiora sunt hæc quæ
 virgine natauerunt purpura cælesti
 sanguine lora.

Felix anima, si labia tua spongia
fiant vberum horum, auaræq; spon-
giæ munificentissimarum matrum
harum purpureo soboles fonte la-
ctantium. Felix si pendeas ab his v-
beribus, si laterali claudaris utero A-
moris tui, pascendus & lactandus
sanguine, animandus corde & ani-
ma, ut illius iam non tuo nutriaris
sacco, illius non tua viuas anima, æ-
ternum hac animatione beatus.

CAPVT X.

In diem Pentecostes.

Act. 2. **C**UM complerentur dies Pentecostes,
erant omnes pariter in eodem loco, &
factus est repente de celo sonus, tamquam
aduenientis spiritus vehementis, & reple-
uit totam domum vbi erant sedentes. Et
apparuerunt illis dissipatae lingue tam-
quam ignis, seditque supra singulos eorum,
& repleti sunt omnes Spiritu sancto, &

cepe-